



CYKL | DOJRZEWANIE W KINIE
GRUPA WIEKOWA | SZKOŁA PODSTAWOWA 7-8
PRZEDMIOT | GODZINA WYCHOWAWCZA

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE DLA NAUCZYCIELA

SCENARIUSZ LEKCJI

opracowanie: Krzysztof Kasprzyk

FILM | „ŻYCIE ANIMOWANE”
„Life, Animated”, USA 2016, 92 min

FILM JAKO KOD I KANAŁ KOMUNIKACYJNY OTWARTY DLA KAŻDEGO

Czas trwania lekcji

45-90 minut

Cele lekcji

Podczas lekcji uczeń:

- poznaje charakterystyczne zachowania ludzi dotkniętych autyzmem
- poznaje wpływ tekstów kultury na człowieka i człowieka na teksty kultury
- poznaje definicje animacji (semantyka słowa, film animowany, animować)
- rozpoznaje w ludziach dotkniętych autyzmem bogaty tekst kultury

Powiązanie z podstawą programową

Podczas lekcji uczeń:

- porządkuje informacje w zależności od ich funkcji w przekazie; interpretuje dzieła sztuki (obraz, grafika, rzeźba, fotografia) (język polski);
- określa wartości estetyczne poznawanych tekstów kultury (język polski);
- znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych (język polski);
- rozróżnia normę językową wzorcową oraz użytkową i stosuje się do nich (język polski);
- rozwija swoje uzdolnienia i zainteresowania;
- rozwija umiejętność krytycznego myślenia i formułowania opinii.

Metody i formy pracy

- dyskusja
- burza mózgów
- analiza filmu

- tworzenie własnego tekstu

Środki dydaktyczne

- opracowanie objawów autyzmu fundacji Synapsis (karta pracy nr 1)
→ schemat asocjogramu (karta pracy nr 2)

Przygotowanie do lekcji

Lekcja powinna się odbyć po obejrzeniu filmu „Życie animowane. Przed lekcją nauczyciel prosi o przypomnienie sobie cech miłości romantycznej oraz przygotowuje kopie materiału fundacji Synapsis (karta pracy nr 1).

PRZEBIEG LEKCJI

Wprowadzenie

Nauczyciel przedstawia temat lekcji i podkreśla, że jest to film dokumentalny, a także filmy są przyczynkiem do poznawania świata. Proponuje, by zająć się nie tyle samą analizą autyzmu, co sposobem i momentem wyjścia Owena ku ludziom, szczególnie, że tą drogą staje się odbiór filmów animowanych.

Realizacja tematu

1. Nauczyciel mówi, że punktem wyjścia będzie analiza spektrum autyzmu. Rozdaje karty pracy (karta pracy nr 1) i prosi o podkreślenie tych objawów autyzmu, które uczeń rozpoznaje u głównego bohatera, Owena.

Przewidywane odpowiedzi:

Wszystkie zachowania umieszczone w karcie pracy obecne są w życiu Owena, przy czym pewne są bardziej wyraźne.

2. Nauczyciel zwraca uwagę na rolę bajek Disneya w życiu Owena, prosi uczniów by w parach uzupełnili asocjogram (karta pracy nr 2).

Przewidywane odpowiedzi:

poczucie bezpieczeństwa, słowa, rozumienie sytuacji, wiedza...

3. Nauczyciel, powołując się na inne teksty kultury, podaje przykłady bohaterów, którzy – podobnie jak Owen – zbudowali swoje życie w oparciu o literaturę. Przy okazji przypomina, że tekstem kultury może być każdy wytwór działalności człowieka z samym człowiekiem łącznie.

4. Nauczyciel prosi uczniów, by kolejne poszukiwania związków literatury i życia przeprowadzili samodzielnie, i skierowali uwagę na siebie samych. Film „Życie animowane” jest filmem dokumentalnym, opowiada o prawdziwych wydarzeniach, o czymś życiu. Nauczyciel prosi o napisanie tytułów filmów, książek, komiksów, które są uczniom tak bliskie, jak Owenowi były bliskie bajki Disneya.

Przewidywane odpowiedzi:

Uczniowie mogą przywołać przeróżne teksty; mogą pytać, czy gra jest tekstem kultury; mogą w końcu napisać, że nie mają własnego przykładu.

5. Nauczyciel podsumowuje tę część lekcji sformułowaniem wniosku, który zostaje zapisany do zeszytu: Teksty kultury kształtują nasz sposób komunikacji ze światem, pozwalają na określenie własnego kodu źródłowego. W przypadku Owena był to świat bajek, dla Was będzie to... (tu każdy uczeń wpisuje swój system, kod źródłowy).

6. Nauczyciel zwraca uwagę na fakt, że w obejrzanym filmie „Życie animowane” dużą część stanowią animacje. I nie chodzi tu o filmy Disneya, ale o zanimowane fragmenty historii Owena. Metodą burzy mózgów stara się przeprowadzić interpretację obecności animacji w dokumencie.

7. Nauczyciel proponuje przyrzeć się definicji słowa animacja.

• **animować**

1. pobudzać, pobudzić do działania, do działalności w czymś, zachęcać, zachęcić do czegoś, ożywiać, ożywić;
2. poruszać, poruszyć kukiełkami w teatryku lalkowym;
3. rysować, narysować lub wykonywać, wykonać zdjęcia do filmu rysunkowego;
4. tworzyć, stworzyć ruchome obrazy za pomocą komputera (źródło: www.sjp.pl/animowa%C4%87)

• **anime** (łac. dusza)

Nauczyciel podkreśla rolę duszy jako etymologicznego antenata słowa animacja! Zadaje pytanie, co animuje nasze życie, co animowało życie Owena? Uruchamia burzę mózgów.

Przewidywane odpowiedzi:

Owen - choroba, bajki Disneya, rodzina, pasja...

Uczeń – szkoła, marzenia, miłość, rodzina...

Wnioski

Tekstami kultury może być każdy wytwór działalności człowieka z samym człowiekiem włącznie. Teksty stają się dla widza/czytelnika kodem umożliwiającym porozumienie z innymi, ze światem. Przyjmują również postać siły ożywiającej świadomość, animującej nas i nasze życie. Dostępność kodów i kanałów komunikacyjnych jest ogromna. Od nas, czytelników kultury zależy z czego skorzystamy.

Praca domowa

Stwórz Snapa przedstawiającego przejęty od Owena fragment jego kodu źródłowego, który może wzbogacić Twoje życie. Snapa prześlij nauczycielowi.

Wybór Snapchata jako kanału komunikacyjnego pomiędzy nauczycielem a uczniami jest kolejną realizacją tematu lekcji – nauczyciel użyje kanału komunikacyjnego uczniów, tym samym zbliży się do ich świata.

W razie kłopotów – zapytaj swoich uczniów lub poszukaj informacji na stronie www.snapcenter.pl. Jeśli nauczyciel nie będzie chciał korzystać z aplikacji Snapchat, to uczniowie zrzuty ekranów swoich snapów mogą przesłać nauczycielowi na jego adres mailowy.

KARTA PRACY NR 1

„Jako całościowe zaburzenie rozwoju, autyzm ma wpływ na wszystkie obszary funkcjonowania dziecka. Powoduje zaburzenia relacji społecznych i kontaktu, trudności z podporządkowaniem się regułom społecznym wynikające z braku ich zrozumienia. Większość dzieci autystycznych jest niemówiąca, nie komunikuje się gestem, ma trudności ze wskazywaniem, naśladowaniem, spełnianiem poleceń. Jeśli dzieci mówią, to są to często echolalie. Nie potrafią one tworzyć dłuższych rozbudowanych wypowiedzi, mają trudności z inicjowaniem i podtrzymywaniem wymiany konwersacyjnej. Cechuje je brak lub ograniczenie rozumienia pojęć abstrakcyjnych. Nawet dobrze funkcjonujący autyści mają problemy z pragmatyką języka. Dodatkowo obserwuje się u nich zaburzenia zachowania – liczne stereotypie i rytuały, koncentrowanie się na niefunkcjonalnych właściwościach przedmiotów, skrajne formy zaburzeń koncentracji. U niektórych pojawiają się także zachowania agresywne i autoagresywne”

(źródło: www.synapsis.org.pl/autyzm/objawy)

KARTA PRACY NR 2

